

[Clausager.]

tallet under Nr. 1 b — det er Venstres Medlemmer — har stillet et Underændringsforslag 2 b, hvorefter Stk. 3 ændres. Dette er imidlertid ikke rigtigt, det skal ikke være Stk. 3, men Stk. 2. Jeg nævner det nu straks, fordi jeg ikke ved, hvordan man optræder i et saadant Tilfælde. Grunden til, at der er fremkommet en Fejl, er den, at det Forslag, vi har stillet Ændringer til, og som var fremlagt i Udvalget, siden Udvalget har afsluttet sit Arbejde, er lavet om af Flertallet, og vi kunde jo ikke vide, at Stk. 3, som vi ønsker ændret, blev flyttet op og er blevet til Stk. 2. Saa man maa indrømme, at vi er undskyldt i, at vi stiller et saadant Ændringsforslag. Men jeg gør, som sagt, opmærksom paa det, fordi jeg ikke ved, hvordan man skal forholde sig, det maa for øvrigt Formanden og Ledelsen om. Det viser for øvrigt, hvilket Hastværk man havde til sidst. Man forlangte, at vi skulde faa det hele færdigt og afgive Betænkning Onsdag Aften. Vi naaede det Fredag Aften, men dette her kunde jo tyde paa, at der havde været et og andet at rette endnu.

Jeg skal saa sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensens sidste Udtalelser, at det var strengt at høre paa, det ærede Medlem gik jo i høj Grad i rette med Mindretallet, baade vort Parti og de Konservative. Men jeg tror alligevel, han skulde have været en lille Smule mere forsigtig. Naar han f. Eks. svang sig op til den almindelige Udtalelse, at det er Landstingets klamme Haand, der har standset Konverteringen, skulde han nu alligevel have husket paa, at ogsaa Indenrigsministeren har en Haand, og at der er nogle, der taler om, at den ikke altid har været rigtig heldig. Det er en almindelig Anskuelse ude omkring, ikke blot i Kredse, der staar Konverteringen fjernt, men ogsaa i Kredse, der staar den nær og forstaar sig paa den, at det Spørgsmaal har den Mand ikke løst paa nogen god Maade, og at det er hans Skyld, og hans Skyld alene, at det er gaaet, som det er gaaet.

Jeg hørte nok, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen nævne de mange forskellige Konverteringsforslag, der var strandet, som han sagde, paa Grund af Modstanden i Landstinget. Nej, de er strandet, fordi man har knyttet andre Ting til Konverteringen, som ikke havde nogen Forbindelse dermed, og dog har Ministeren ikke været til at rokke fra det Standpunkt. Idelig og altid skulde han have knyttet Ting til, som ikke kom-Sagen ved. Til Trods for, at han vidste,

der stod en Rigsdag, som var enig om at gennemføre en Konvertering i sig selv, skulde han altid have knyttet andre Ting til.

Og naar man ser paa, hvad det er for Ting, saa forstaar jeg nok, at det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen var henrykt over dem, for det var jo ægte socialistisk Erhvervspolitik, der kom til Udfoldelse her, det var Tilskud og Understøttelser til den daarligst stillede Del af Virksomhederne. Det ærede Medlem sagde, at han kunde ikke begribe, at man havde noget imod, at de velhavende ingenting fik, dette her skulde de med den store Gæld have. Men er det en Ret, skal de alle inden for Erhvervet have det — det er klart som Dagen, og det gælder paa alle andre Omraader eller paa mange Omraader. Man kan ikke skille nogle ud og sige, at de har nok Krav paa og Ret til at faa deres Skat og Renter nedsat, men de er for velhavende, og derfor skal de ikke have det. Det er ægte socialistisk Tankegang.

Dengang den højtærede Indenrigsminister var det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, var han med til at styrte det første Ministerium Stauning paa den Politik. Da styrtede han her i denne Sal Ministeriet Stauning, fordi det vilde give Tilskud og Understøttelser til den daarligst stillede Del af Industrien. Men siden det ærede Medlem Hr. Dahlgaard er blevet den højtærede Indenrigsminister, er han gaaet om Bord i dette og har taget det med fuld Musik — endda saa hæftigt, at vi Gang paa Gang ser Forslag i denne Retning.

Sæt, man vilde behandle alle andre paa den Maade og sige: Ja, det er nok ret og rimeligt og rigtigt, at de faar nedsat deres Byrder og Udgifter, men der er nogle, der er for velhavende — sæt f. Eks., man behandlede Tjenestemændene paa den Maade og sagde: I faar den og den Løn, men nu sætter vi alle ned og giver dem Tilskud, der ikke har sparet noget op, ikke har Reserver, medens de andre kan passe sig selv, foreløbig i alt Fald! Det vilde være en køn Fremgangsmaade. Men det er det selv samme, man gør, naar man taler om Landbrugets for store Skatter og Renter og siger, at det paagældende Forslag nok skal føres igennem, men kun for de ringest stillede, ikke for dem, der endnu har Reserver og kan klare sig selv.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen sagde, at Venstre havde begaaet den Fejl absolut at ville have de Konservative koblet til. Ja, mon dette nu egentlig talt var nogen Fejl? Naar vi stod over for den Kæmpeopgave at skulle konvertere 2 600